

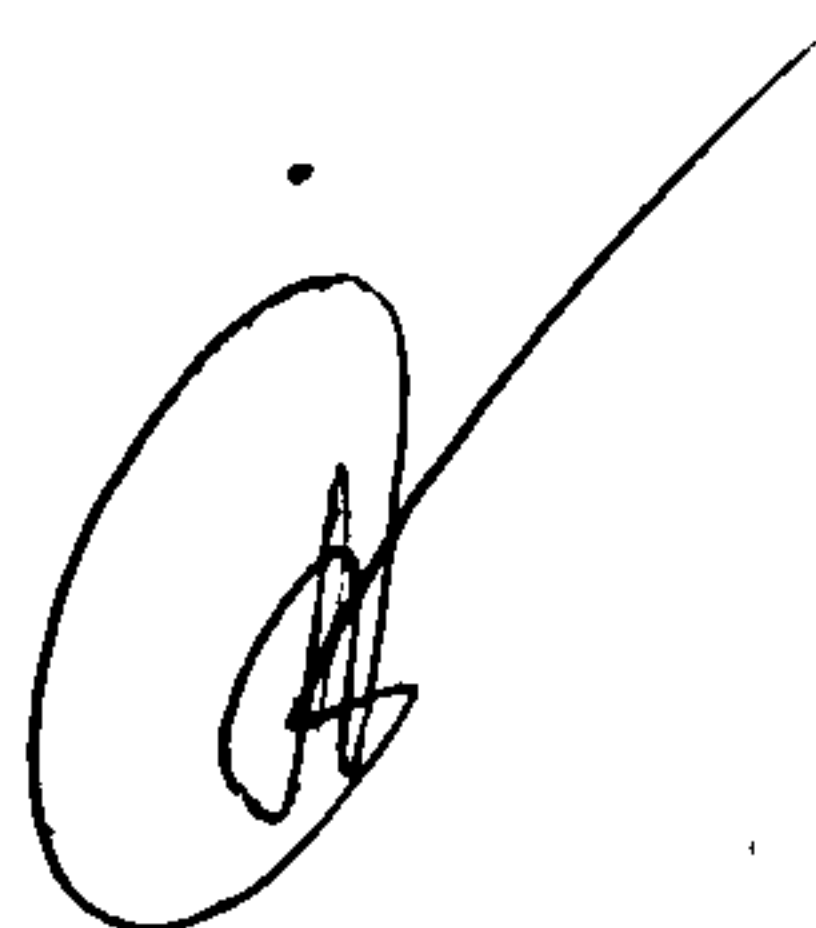
**Фінансова звітність ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА
«ПРОМИСЛОВО – ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО «КРИВБАСВИБУХПРОМ»,
складеної відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності за 2018 рік**

Стор.

Аудиторський висновок (Звіт незалежного аудитора)	
Баланс (Звіт про фінансовий стан) на 31.12.2018 р.	
Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2018 рік	
Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2018 рік	
Звіт про власний капітал за 2018 рік	
Примітки до фінансової звітності:	
1. Інформація про Товариство і його діяльність	3
2. Загальна основа формування фінансової звітності	4
2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ	4
2.2. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення	4
2.3. Припущення про безперервність діяльності	4
2.4. Рішення про затвердження фінансової звітності	4
2.5. Звітний період фінансової звітності	5
3. Суттєві положення облікової політики	5
3.1. Основа оцінки, застосована при складанні фінансової звітності	5
3.2. Загальні положення щодо облікових політик	5
3.2.1. Основа формування облікових політик	5
3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках	5
3.2.3. Форма та назви фінансових звітів	5
3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах	5
3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів	6
3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів	6
3.3.2. Грошові кошти та їх еквіваленти	6
3.3.3. Дебіторська заборгованість з основної діяльності та інша дебіторська заборгованість	7
3.3.4. Фінансові зобов'язання	7
3.3.5. Згортання фінансових активів та зобов'язань	7
3.3.6. Знецінення фінансових інструментів	7
3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів	7
3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів	7
3.4.2. Подальші витрати	8
3.4.3. Амортизація основних засобів	8
3.4.4. Нематеріальні активи	8
3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів	9
3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості	9
3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості	9
3.5.2. Первісна та послідуоча оцінка інвестиційної нерухомості	9
3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу	9
3.7. Облікові політики щодо оренди	10
3.8. Облікові політики щодо запасів	10
3.9. Облікові політики щодо податку на прибуток	10
3.10. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань	11
3.10.1. Забезпечення	11
3.10.2. Виплати працівникам	11
3.10.3. Доходи та витрати	12
3.10.4. Витрати за позиками	13

3.10.5. Операції з іноземною валютою	13
3.10.6. Умовні зобов'язання та активи	13
3.10.7. Резервний капітал	13
3.10.8. Капітал у дооцінках	13
3.10.9. Дивіденди	14
4. Основні припущення, оцінки та судження	14
4.1. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства	14
4.2. Судження щодо змін справедливої вартості активів	14
4.3. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів	14
4.4. Судження щодо інформації за сегментами	14
5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості	15
6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах	15
6.1. Дохід від реалізації	15
6.2. Собівартість реалізації	15
6.3. Адміністративні витрати	15
6.4. Інші операційні доходи, інші операційні витрати	16
6.5. Фінансові доходи та витрати	17
6.6. Інформація по сегментах	17
6.7. Податок на прибуток	17
6.8. Нематеріальні активи	18
6.9. Незавершені капітальні інвестиції	19
6.10. Основні засоби	20
6.11. Інвестиційна нерухомість	25
6.12. Грошові кошти	26
6.13. Запаси	26
6.14. Торговельна та інша дебіторська заборгованість	26
6.15. Статутний капітал	27
6.16. Торговельна та інша кредиторська заборгованість	28
6.17. Забезпечення виплат при виході на пенсію	28
6.18. Забезпечення на виплату відпусток працівникам	29
6.19. Пенсійні забезпечення виплат пільгових пенсій	29
7. Умовні зобов'язання	30
7.1. Судові позови	30
7.2. Оподаткування	30
7.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів	30
8. Розкриття інформації про пов'язані сторони	30
9. Цілі та політики управління фінансовими ризиками	32
9.1. Кредитний ризик	33
9.2. Ринковий ризик	33
9.3. Ризик ліквідності	34
9.4. Управління капіталом	35
10. Події після звітного періоду	35

1. Інформація про Товариство і його діяльність

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ПРОМИСЛОВО – ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО «КРИВБАСВИБУХПРОМ» (далі – Товариство або ПАТ «ПВП «КРИВБАСВИБУХПРОМ»), ідентифікаційний код 00190934, зареєстроване 30 липня 2001 року відповідно до чинного законодавства України. Підприємство є юридичною особою, організаційно – правова форма - публічне акціонерне товариство, форма власності – приватна, зареєстроване та має постійне місце знаходження в Україні.

Юридична адреса Товариства – Металургійний район, вулиця Каховська, будинок № 40, місто Кривий Ріг, Дніпропетровська область, 50005, Україна. Структурні підрозділи підприємства розміщені також в Тернівському та Криворізькому районах міста Кривого Рогу, де ведуть основну господарську діяльність.

Середня кількість працівників Товариства станом на 31 грудня 2017 р. та 31 грудня 2018 р. складала 627 та 610 осіб, відповідно.

Товариство здійснює свою діяльність на комерційній основі на території України.

Технологічний ланцюг виробничого процесу ПАТ «ПВП «КРИВБАСВИБУХПРОМ» складає: зберігання, перероблення, транспортування та безпосередньо підривання вибуховими матеріалами.

Товариство надає такі послуги:

- Роздроблення гірничої породи та негабариту
- Виробництво вибухових речовин
- Завалення будівель, конструкцій із будь-яких матеріалів в умовах діючого виробництва
- Проходження каналів в скальних породах
- Ущільнення просадочних ґрунтів

На підприємстві діють системи якості:

- СИСТЕМА ЯКОСТІ ДСТУ ISO 9001-2001
- СИСТЕМА ЕКОЛОГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ДСТУ ISO 14001:2006
- СИСТЕМА УПРАВЛІНЯ БЕЗПЕКОЮ ТА ГІГІЄНОЮ ПРАЦІ ДСТУ-П OHSAS 18001:2006

Товариство має такі дозволи та ліцензії:

- Ліцензія серія АГ № 578981, видана Державною службою гірничого нагляду та промислової безпеки України 16.09.2014 р., строк дії ліцензії з 16.09.2014 р. по 17.09.2019 р. на вид господарської діяльності – виробництво вибухових матеріалів промислового призначення;
- Ліцензія серія АД № 064879, видана Міністерством транспорту та зв'язку України головна державна інспекція на автомобільному транспорті 14.08.2012 р., строк дії ліцензії з 25.07.2012 р. на необмежений термін на вид діяльності - надання послуг з перевезення пасажирів і небезпечних вантажів автомобільним транспортом;
- Дозвіл № 49.12.30, виданий Державною службою гірничого нагляду та промислової безпеки України 12.01.2012 р., строк дії дозволу з 12.01.2012 р. по 12.01.2017 р., термін дії дозволу продовжено до 05.01.2022 р., - на виконання робіт підвищеної небезпеки - вибухові роботи та роботи, пов'язані з використанням енергії вибуху;
- Дозвіл № 120.12.15, виданий Державною службою гірничого нагляду та промислової безпеки України Криворізьке гірничопромислове територіальне управління Держгірпромнагляду 19.03.2012 р., строк дії дозволу з 19.03.2012 р. до 19.03.2017 р., термін дії дозволу продовжено до 19.03.2022 р., при провадженні вибухових робіт під час добування залізних руд на гірничих підприємствах з видобутку корисних копалин відкритим способом та при виробництві вибухових матеріалів - на експлуатацію устаткування та машин підвищеної небезпеки;
- Дозвіл № 119.12.15, виданий Державною службою гірничого нагляду та промислової безпеки України Криворізьке гірничопромислове територіальне управління Держгірпромнагляду

19.03.2012 р., строк дії дозволу з 19.03.2012 р. до 19.03.2017 р., термін дії дозволу продовжено до 19.03.2022 р., при провадженні вибухових робіт під час добування залізних руд на гірничих підприємствах з видобутку корисних копалин відкритим способом за договорами підяду та при виробництві вибухових матеріалів - виконувати роботи підвищеної небезпеки;

- Дозвіл № 116.12.30, виданий Державною службою гірничого нагляду та промислової безпеки України 12.01.2012 р., строк дії дозволу з 12.01.2012 р. по 12.01.2017 р., термін дії дозволу продовжено до 12.01.2022 р., - на виконання робіт підвищеної небезпеки –застосування шкідливих небезпечних речовин 2-го та 3-го класу небезпеки;
- Дозвіл № 1153.17.12, виданий Державною службою України з питань праці 18.10.2017 р., строк дії дозволу з 18.10.2017 р. до 17.10.2022 р., - при наданні допоміжних послуг у сфері добування інших корисних копалин і розробленні кар'єрів експлуатувати машини, механізми, устаткування підвищеної небезпеки;
- Дозволи, видані Українським державним центром радіочастот, строком на п'ять років, на експлуатацію радіоелектронного засобу аналогового ультракороткохвильового радіотелефонного зв'язку сухопутної рухомої служби;
- Дозволи, видані Державним управлінням охорони навколишнього природного середовища в Дніпропетровській області, строком на десять років, на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1 Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2018 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції на 31 грудня 2018 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не суперечать вимогам МСФЗ.

2.2. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.3. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена на основі припущення про безперервність діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності. Управлінський персонал бере до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього - щонайменше на 12 місяців з кінця звітного періоду, але не обмежується цим періодом.

2.4. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена керівництвом до випуску з метою оприлюднення 14 лютого 2019 року.

2.5. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2018 року.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», а також інвестиційної нерухомості, яка відображається за справедливою вартістю відповідно до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість».

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

5
Прийнята Облікова політика застосовується для повного пакету фінансової звітності за МСФЗ. Надалі планується застосування такої облікової політики, що відповідатиме обліковій політиці, застосованій в попередньому звітному році, за винятком добровільної зміни Облікової політики, і можливого впливу наведених нижче стандартів та інтерпретацій і поправок (змін) до них, які набирають чинності з 1 січня 2019 року та інших майбутніх дат.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

З 1 січня 2018 року Товариство застосовує МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами». Застосування МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами» на відображення результатів діяльності не мало суттєвого впливу.

З 1 січня 2018 року МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» має нову редакцію, яка серед іншого передбачає зміну підходів до зменшення корисності фінансових інструментів. Враховуючи класифікацію фінансових активів, що використовується Товариством, розрахунок очікуваних кредитних збитків застосовується до фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю. Інформація про облікові політики щодо очікуваних кредитних збитків наведена у розділі 3.3.6. Приміток, а інформація про суми, обумовлені очікуваними кредитними збитками, наведена у розділі 6.14. Приміток.

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено стандарт МСФЗ 16 «Оренда», який набуває чинності 01 січня 2019 року.

За судженням керівництва Товариства МСФЗ 16 «Оренда» буде мати суттєвий вплив на фінансову звітність Товариства, враховуючи, що Товариство орендує земельні ділянки, які перебувають у комунальній власності.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, ґрунтованою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на адміністративну діяльність. Інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, ця інформація наведена в п.п. 6.2-6.5 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Фінансові активи та фінансові зобов'язання, залежно від терміну їх погашення, на кожну дату балансу розподіляються на:

- Поточні (строком погашення до 12-ти місяців від звітної дати),
- Довгострокові (строком погашення більше 12-ти місяців від звітної дати).

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю.

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку (грошові кошти);
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю (дебіторська заборгованість).

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою вартістю.

Класифікація залежить від характеру та грошових потоків та бізнес-стратегій фінансових активів і визначається на момент їхнього первісного визнання. Фінансові активи Товариства, в основному, представлені дебіторською заборгованістю з основної діяльності та іншої дебіторської заборгованості, грошових коштів та їх еквівалентів.

3.3.2. Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках, які швидко конвертуються у готівку. Суми, використання яких обмежено, виключаються зі складу грошових коштів та їх еквівалентів при підготовці звіту про рух грошових коштів.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення (протягом не більше ніж три місяці з дати придбання).

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.2 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України.

3.3.3. Дебіторська заборгованість з основної діяльності та інша дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість є непохідним фінансовим активом із фіксованими платежами, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка, за вирахуванням будь-якого збитку від знецінення.

Доходи по відсоткам визнаються із застосуванням методу ефективної відсоткової ставки, за винятком поточної дебіторської заборгованості, коли визнання відсотків не буде мати істотного впливу.

3.3.4. Фінансові зобов'язання

Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість.

Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість визнається і первісно оцінюються за справедливою вартістю, з врахуванням витрат на здійснення операції. Надалі інструменти з фіксованим терміном погашення обліковуються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної процентної ставки. Амортизована вартість розраховується з урахуванням витрат на проведення операції, а також усіх премій і дисконтів при розрахунку. Керівництво вважає, що амортизована вартість торгової та іншої поточної кредиторської заборгованості відповідає номінальній вартості кредиторської заборгованості у зв'язку з коротким терміном обігу даного інструменту. Товариство припиняє визнавати фінансові зобов'язання тоді, коли зобов'язання Товариства виконані, анульовані або минув строк позовної давності. Після повного припинення визнання фінансового зобов'язання різниця між балансовою вартістю фінансового зобов'язання та сумою компенсації, яка була сплачена або підлягає сплаті, визнається у складі прибутку або збитку.

Аванси, отримані від покупців, обліковуються за номінальною вартістю.

Кредити банків первісно визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень та витрати на отримання такого кредиту. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, з відображенням змін у звіті про прибутки та збитки.

3.3.5. Згортання фінансових активів та зобов'язань виконується, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.3.6. Знецінення фінансових інструментів.

Оцінка знецінення (зменшення корисності) згідно МСФЗ (IFRS) 9 застосовується лише до боргових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю та за справедливою вартістю через інший сукупний дохід.

МСФЗ (IFRS) 9 фундаментально змінив підхід до знецінення фінансових активів порівняно з МСБО (IAS) 39. На відміну від МСБО (IAS) 39, який вимагав визнання знецінення лише у випадку наявності ознак знецінення, які свідчать, що воно відбулося станом на звітну дату,

МСФЗ (IFRS) 9 вимагає створення резервів під очікувані кредитні збитки, тобто збитки від знецінення, яке може статися в майбутньому, навіть з мінімальною ймовірністю.

Згідно з цими вимогами резерв під кредитні збитки створюється з моменту первісного визнання активу. Очікувані кредитні збитки згідно з МСФЗ (IFRS) 9 завжди більше нуля, оскільки неможливо припустити, що заборгованість завжди буде повернута в повному обсязі в усіх можливих сценаріях.

Для всіх активів підприємства стандарт передбачає оцінку зменшення корисності в три етапи. На *першому етапі*, при первісному визнанні та за відсутності суттєвого зростання кредитного ризику, резерв під збитки розраховується як очікувані кредитні збитки на горизонті до 12 місяців (або менше, якщо строк до погашення активу менше). На *другому етапі*, при суттєвому зростанні кредитного ризику, резерв під збитки розраховується як очікувані кредитні збитки за весь залишковий строк дії активу. На *третьому етапі*, при настанні події дефолту (об'єктивних ознак знецінення), резерв під збитки продовжує розраховуватися як очікувані кредитні збитки за весь залишковий строк дії активу, але при цьому відсотки починають нараховуватися на чисту балансову вартість активу після вирахування резерву, в той час як на перших двох етапах відсотки нараховуються на валову балансову вартість без врахування резерву.

Суттєве зростання ризику відбувається при простроченні на 30 днів (параграф 5.5.11 МСФЗ 9), а дефолт (подія знецінення) – при простроченні на 90 днів (параграф Б5.5.37 МСФЗ 9). Переважна більшість фінансових активів підприємства є короткостроковими, тому немає різниці між 12-місячними кредитними збитками за весь строк дії активу.

Товариство використовує спрощений підхід для формування резерву очікуваних збитків, що передбачено параграфом Б5.5.35 МСФЗ (IFRS) 9, який передбачає використання матриці забезпечень. Матриця забезпечень визначає фіксовані ставки (коефіцієнт PD) забезпечення залежно від кількості днів, що минули з моменту визнання дебіторської заборгованості простроченою.

Стадії знецінення	Кількість прострочених днів	Коефіцієнт ймовірності непогашення боргу (PD), %
I	0-30	0,05
II	31-90	0,70
III	Більше 90	100

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх переоціненою вартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

Після визнання в обліку, об'єкти основних засобів можуть поділятися на компоненти, що представляють собою статті із значною вартістю, які можуть бути віднесені на окремий амортизаційний період. Вартість заміни таких компонентів основних засобів, які визнаються окремо, капіталізується, а балансова вартість заміненних компонентів списується. Припинення визнання основних засобів відбувається після їх вибуття або в тих випадках, коли подальше використання активу, як очікується, не принесе економічних вигод. Прибуток

та збитки від вибуття активів визначаються шляхом порівняння отриманої суми з балансовою вартістю активів і відображаються у звіті про фінансові результати. При продажу переоцінених активів суми, включені в інші резерви, переносяться на нерозподілений прибуток.

3.4.2. Подальші витрати

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в собівартості, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів

Термін корисного використання об'єктів основних засобів визначається експертним шляхом при передачі об'єктів основних засобів в експлуатацію. Строк корисного використання (експлуатації) об'єктів основних засобів переглядається в разі зміни очікуваних економічних вигод від його використання. Знос основних засобів у бухгалтерському обліку нараховується прямолінійним методом. Строки корисного використання груп основних засобів представлені таким чином, років:

- Будинки і споруди 10-60
- Виробниче обладнання 5-35
- Транспортні засоби 5-10
- Інші основні засоби 2-12

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Незавершене будівництво складається із передоплати за основні засоби, а також вартості основних засобів, будівництво яких ще не завершено. Незавершене будівництво не амортизується.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу. Строки корисного використання нематеріальних активів встановлюються при їхньому одержанні. Не визнається активом та не нараховується амортизація на витрати на науково-дослідні роботи, видатки на підготовку та перепідготовку кадрів, видатки на рекламу й просування продукції на ринку. Такі витрати відображаються в складі видатків звітнього періоду. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав. Платежі за право користування (роялті) розробками, патентами, що не є власністю Товариства, не визнаються нематеріальними активами й відносяться на витрати поточного періоду.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової

вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та посліуюча оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендатор на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені

орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.8. Облікові політики щодо запасів

Запаси Товариства є нефінансовим активом, мають значну частину активів балансу, складаються із сировини і матеріалів, незавершеного виробництва, готової продукції та інших запасів. Запаси представлені в фінансовій звітності за найменшою з двох оцінок: первісної вартості(собівартості) або чистої вартості реалізації. Товариство застосовує безперервну систему обліку та під час відпуску запасів у виробництво, продажу та іншому вибутті, оцінка вибуття допоміжних запасів проводиться за методом середньозваженої собівартості. Вартість переданих в експлуатацію малоцінних та швидкозношуваних предметів виключається зі складу активів (списується з балансу) з наступною організацією оперативного обліку таких предметів за місцями експлуатації протягом терміну їх фактичного використання. Запаси, які знецінились або застаріли на дату балансу, відображаються за чистою вартістю реалізації. Чиста вартість реалізації визначається на одиницю запасів як ціна продажу, за вирахуванням витрат на завершення виробництва продукції та витрат на продаж. Вартість незавершеного виробництва є фактична виробнича вартість, включаючи прямі витрати на сировину, заробітну плату, знос та загальні виробничі накладні витрати, розподілені на підставі нормальної виробничої потужності. Собівартість придбаних запасів включає витрати на придбання, які сплачуються відповідно до угоди з постачальником (за вирахуванням непрямих податків), суми непрямих податків, які пов'язані з придбанням запасів і які не відшкодовуються Товариству, транспортно-заготівельні витрати та інші витрати, які безпосередньо пов'язані з придбанням запасів і доведенням їх до стану, в якому вони придатні для використання у запланованих цілях. Транспортно-заготівельні витрати обліковуються на окремих субрахунках за видами запасів і щомісяця розподіляються між сумою залишку запасів на кінець звітного місяця та сумою запасів, які вибули (використані, реалізовані, безкоштовно передані й т.п.) за звітний місяць. Сума транспортно-заготівельних витрат, що відноситься до вибулих запасів, визначається як добуток середнього відсотка транспортно-заготівельних витрат і вартості вибулих запасів з відображенням її на тих же рахунках обліку, у кореспонденції з якими відображене вибуття цих запасів. Середній відсоток транспортно-заготівельних витрат визначається діленням суми залишків транспортно-заготівельних витрат на початок звітного місяця та транспортно-заготівельних витрат за звітний місяць на суму залишку запасів на початок місяця й запасів, що надійшли за звітний місяць.

3.9. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням ймовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді. Дивись п.6.7 Приміток.

3.10. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.10.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.10.2. Виплати працівникам

Товариство враховує три категорії виплат працівникам:

- поточна заробітна плата та пов'язані з нею виплати;
- виплати по закінченню трудової діяльності;
- інші довгострокові виплати.

Поточна заробітна плата та пов'язані з нею виплати Товариство визнає на протязі звітного періоду як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми.

Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відпустки як забезпечення виплат відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Пенсійні зобов'язання

Виплати по закінченню трудової діяльності - працівники Товариства отримують пенсії від держави при досягненні ними пенсійного віку у відповідності до пенсійного законодавства. Товариство сплачує передбачений українським законодавством єдиний соціальний внесок до Державного Пенсійного фонду України на основі заробітної плати кожного працівника. Такі внески є планом з встановленими внесками. Внески розраховуються як відсоток від поточної валової суми заробітної плати і відносяться на витрати по мірі їх понесення.

Товариство надає на умовах, передбачених в Колективному договорі, одноразову виплату при виході на пенсію по закінченню трудової діяльності, ці витрати визнаються у звіті про фінансові результати.

Товариство бере участь у державному пенсійному плані зі встановленими виплатами, який передбачає достроковий вихід на пенсію співробітників, що працюють на певних робочих місцях зі шкідливими та небезпечними для здоров'я умовами (список №1 та список №2).

Балансова вартість забезпечень визначається на кожен дату балансу незалежним актуарієм. Сальдо таких зобов'язань дорівнює дисконтованим платежам, які будуть здійснені в майбутньому з врахуванням припущень відносно рівня інфляції, пенсійних виплат та таке інше.

Зобов'язання, визнане в балансі у зв'язку з пенсійним планом зі встановленими виплатами, представляє собою дисконтовану вартість певного зобов'язання на звітну дату мінус коригування вартості минулих послуг та відображається у фінансовій звітності відповідно до вимог Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 19 «Виплати працівникам» у складі довгострокових резервів, в якості резерву по додатковому пенсійному забезпеченню. Згідно з цими вимогами, актуарні прибутки та збитки відображаються у фінансовій звітності в повному обсязі в тому звітному періоді, в якому вони виникли, у складі іншого сукупного доходу. Вартість минулих послуг працівників негайно відображається у звіті про фінансові результати. Дивись п.6.19 Приміток.

3.10.3 Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшенням зобов'язань.

Реалізації товарів і продукції.

Товариство виконує вибухові роботи з подрібнення гірничої маси в кар'єрах Кривбасу, надає послуги зі зберігання вибухових матеріалів. Дохід, пов'язаний з наданням послуг з підривання гірничої маси, визначається із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу, та визначається об'ємами виконаних вибухових робіт, підтверджених підписаними двосторонніми актами. Ступінь завершеності робіт і послуг оцінюється шляхом визначення питомої ваги витрат, понесених у зв'язку з наданням послуг, у загальній очікуваній вартості таких витрат. Облік витрат на виробництво і калькулювання виробничої собівартості товарної продукції ведеться із застосуванням попередільного методу. Виручка від продажу робіт та послуг визнається в момент передачі ризиків і вигод від володіння. Доходи та витрати, пов'язані з тією самою операцією, визнаються одночасно за принципом відповідності доходів та витрат. У відповідності методу нарахувань, витрати визнаються незалежно від руху грошових потоків та від того, як вони приймаються для цілей оподаткування.

Реалізація враховується на основі цін, зазначених у специфікаціях до договорів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи. Дивись п.п. 6.1 - 6.5 Приміток.

3.10.4. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу. Протягом 2018 року

